

ಅಯಸ್ಕಾಂತೀಯ

ಯುವಶಕ್ತಿ

ಸ್ವಾಮಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಾನಂದ

ಶಕ್ತಿಶಾಗರ!

ಯೌವನವೆಂಬುದೊಂದು ಶಕ್ತಿಶಾಗರ! ಮುಂದೆ ಭವ್ಯವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಯುವಕನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಭಗವಂತ. ಆದರೆ ಯುವಕನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಅರಿವಿಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಮಹಾಬಲವಂತನಾದ ಹನು ಮಂತನಿಗೂ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಅರಿವು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ವಿಶಾಲವಾರಿಧಿಯನ್ನು ಲಂಘಿಸಲು ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಶಂಕಿಸಿದ. ಆದರೆ ಇತರರು ಅವನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಒಂದೇ ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ಶಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿದ.

ನಮ್ಮ ಯುವಕರ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನಾವಿಂದು ಅವರಿಗೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹತ್ತರವಾದ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಕಾರ್ಯಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ತನ್ಮೂಲಕ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ನವಯುವಕರು ಮುಂದಾಗಬೇಕು. ಯುವಕರು ಏನನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಶರೀರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಭೀಮಕಾಯರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ವ್ಯಾಯಾಮದ ರಹಸ್ಯವನ್ನರಿತು ಅನುದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ನಡೆಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರಸೇವನೆಯ ಮರ್ಮವನ್ನರಿತಿರಬೇಕು. ಬೌದ್ಧಿಕಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಜ್ಞರ ಸಹವಾಸ, ಕ್ರಮವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಹಾಗೂ ಶ್ರವಣ ಮನನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾಸನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಆಚರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಆಲಸ್ಯ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಅವಿವೇಕ ಇವುಗಳು ಮನದೊಳಗೆ ಮನಮಾಡಿರುವವರೆಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಬಿಸಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಾರದು. ಆದರೆ ಇಂದು ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸು

ತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವಿವೇಕವಂತೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಯುಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ

ಆಸಂಖ್ಯ ಯುವಜನತೆಗೆ ಯುಕ್ತ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಹಿರಿಯರೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಿರಿಯರಾದವರು ಇದ್ದಾರೆ ಯೇ ಹೊರತು ವಿಚಾರದಿಂದ ಹಿರಿಯರಾದವರು ವಿರಳ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಿರುವ ಯುವಕರ ಕಣ್ಣೆರೆಸಿ ಅವರಿಗೆ ದಿಕ್ಕುತೋರಿಸುವವರಾರು?

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಯುವಕರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಅಲೆಯಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮೊದಲೊಂದಿಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ಗಂಥಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಳಿಕ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ

ಅಲೆಯಲು ಬಿಡದೆ ಅವುಗಳ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ದೈನಂದಿನ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಯುವಕರು ವಿವೇಕಸಂಪನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ ಅರಳುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಯುವಕ - ವಿವೇಕ

ಯುವಕ! ಎಂಥ ಚಮತ್ಕಾರದ ಶಬ್ದವಿದು! ಈ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಕ್ಷಣವೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವಸ್ಫೂರ್ತಿ ಸಂಚರಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಧೈರ್ಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಉತ್ಸಾಹಗಳ ಪ್ರತೀಕ ಈ ಯುವಕ. ಮೈಬಗ್ಗಿದ ಮುದುಕರೂ ಒಮ್ಮೆ ಸೆಟೆದು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಶಬ್ದವಿದು- ಯುವಕ!

ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಮಾಜವೇ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಯುವಕರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಟ್ಟು, ಮುಂದೇನಾದರೂ ಮಹತ್ತರವಾದುದು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಈ ಯುವಕರಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಪವಾಡಸದೃಶ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ

ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದು ಈ ಯುವಕನಲ್ಲಿ.

ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದರೂ ಆಯಾಸದ ಅರಿವೇ ಆಗದಂತೆ ಮಾಡುವ ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಈ ಯುವಕನಲ್ಲಿ.

ಕರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಠಿಣ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ ಸಹಜ ವಾಗಿಯೇ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸೋಲೊಪ್ಪುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೂ ಸಾಹಸಗಡದೆ, ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಈ ಸಲ ಸಾಧಿಸಿಯೇ ಸಿದ್ಧ ಎಂಬ ಧೀರಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಬಲ್ಲ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಇರುವುದು ಈ ಯುವಕನಲ್ಲಿ.

ಧರ್ಮ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಕೃಷಿ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕತೆ ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯಲು, ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗಲು, ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗಿ ಲೋಕೋತ್ತರ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಿರುವ ಹೆಚ್ಚಹಸಿರು ಬುದ್ಧಿಯಿರುವುದು ಈ ಯುವಕನಲ್ಲಿ.

ಅನಂತ ಅವಕಾಶ

ಯುವಕನ ಮುಂದೆ ಅನಂತ ಅವಕಾಶ ಅರಳಿ ನಿಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ವಿವೇಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯುವಕನಲ್ಲಿ ಶರೀರಶಕ್ತಿ, ಮನಶ್ಚಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಫಲವಾಗಿಸಬಲ್ಲ ವಿವೇಕವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಫಲ!

ವಿವೇಕ ಎಂದರೇನು? ಅದು, ಒಳ್ಳೆಯದು ಯಾವುದು, ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಯಾವುದು ಎನ್ನುವುದರ ತಾರತಮ್ಯ ಜ್ಞಾನ. ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಯಾವುದು, ಮಾಡಬಾರದ್ದು ಯಾವುದು; ತಾನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಯಾವುದು, ಬಿಡಬೇಕಾದದ್ದು ಯಾವುದು ; ಯಾವುದರ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆದಿರಬೇಕು, ಯಾವುದರಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬೇಕು - ಎಂಬೀ ತರನಾದ ವಿವೇಚನೆ ಯುವಕನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ.

ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗಬಾರದ್ದು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಪಡೆಯಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇನು ಬಂತು? ಬಿಡಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬಿಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಬಂತು?

ಪ್ರಕೃತಿಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು- ಹೃದಯ ಅರಳುತ್ತದೆ. ಸಕ್ಷತ್ರಲೋಕದ ವಿಚಿತ್ರಗಳ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಯಿಸಬೇಕು - ಭಾಷನೆಗಳು ಗುಗಿದರುತ್ತವೆ. ಅನಂತವಾದ ಘನಗಂಭೀರ ಸಾಗರ ದತ್ತ ಕಣ್ಣರಳಿಸಬೇಕು- ಉತ್ಸಾಹ ಸಾಹಸಗಳು ಉಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚಂಚಲಗೊಳಿಸುವ, ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸುವ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿರುಗಿಸಿಬಿಡಬೇಕು.

ಇದು ಯುವಕನು ಗಳಿಸಬೇಕಾದ ವಿವೇಕ.

ಯುವಕನ ಆಸ್ತಿ

ಯೌವನದ ರಹಸ್ಯವೇನು?- ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ! ಭಾರತದ ಆರ್ಯಋಷಿಗಳು ಕಂಡುಹಿಡಿದಂತಹ ಪವಾಡಪೂರ್ಣ ಶಬ್ದವಿದು -ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ!! ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ವೈಭವವನ್ನು ಅಂದು ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ ಶಕ್ತಿ- ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ! ಇಂದು ನೆಲಸಮವಾಗಿರುವ ಅದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ವೈಭವವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ - ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ!

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಹೋದಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ತಲೆಯೆತ್ತುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ- 'ಹಾಗಾದರೆ ವಿವಾಹವಾಗುವುದು ಅಪರಾಧವೇ?' ಎಂಬುದೇ ಆ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆದರೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿವಾಹ ವೆಂಬುದು ಅನಾದಿಯಿಂದಲೂ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮರೆಯ ಬಾರದು, ಏನೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಅವಿವಾಹಿತರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆವಶ್ಯಕವಾದರೆ ವಿವಾಹಿತರಿಗೆ ಅದು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ವಿವಾಹವಾದಾಕ್ಷಣ ಕೇವಲ ಭೋಗದಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿರುವುದಲ್ಲ. ಊಟಮಾಡುವುದು ಸಹಜ ವೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊಚ್ಚಬಾಕನಾಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ:

ಮಂಗಳಕರವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು ಯಾವ ಆದರ್ಶಕ್ಕೂ ಕಡಮೆ ಯದೇನಲ್ಲ. ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರೆಲ್ಲ ಸಾಧುಸಂತರು ಹೊರಬಂದದ್ದು ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅವರು ಎಂತಹ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಎಂಬುದು, ಸಾಮಾನ್ಯತಃ ಅವರು ಎಂತಹ ಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದವರು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ರುತ್ತದೆ.

ಸಕಲ ಯಶಸ್ಸಿಗೂ ಮೂಲಕಾರಣವಾದ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಜ್ಞರ, ವಿವೇಕಿಗಳ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ಯುವಕ ಒಮ್ಮೆ ಕೆಡಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಉದ್ಧಾರದ ದಾರಿ ಬಹು ಕಠಿಣ ವಾದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೇ ಜೀವನದ ಸಾರ, ಯೌವನದ ಮೂಲ. ಒಗಗಿಡ್ಡೂ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯುವಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಓರಿಯರು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೇ ಖಚಿತ ಕಲ್ಪನೆ

ಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು: ಅಥವಾ, 'ಮಗ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ?' ಎಂಬ ನಿರಾಧಾರ ಹೆದರಿಕೆ! ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ಒಳ್ಳೆನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಧಗಧಗಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ವೈರಾಗ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುವಂಥದಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ನಮ್ಮ ಮಗ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾದರೇನು ಗತಿ?' ಎಂಬ ಈ ವ್ಯರ್ಥಭೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಗೃಹಸ್ಥಜೀವನದ ಸೌಖ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೂ ಅಸಮರ್ಥರಾಗುವರೆಂಬ ಕಟುಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕು. ಅದಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠಗೃಹಸ್ಥರ ಮನೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಉತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಉತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಮುಂದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗೃಹಸ್ಥರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಸಶಕ್ತ ಸಮಾಜನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೇ ಮೂಲಾಧಾರವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಪಾಲನೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಪಾಲನೆ ಯಿಲ್ಲ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಆಗದ ಮಾತು ಎಂದು ಹೇಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಅಧಿಕ; ಆಧುನಿಕ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೂ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದ್ದರಿಂದ

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ನಶಿಸಿಯೇ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ! ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆಯೆಂಬುದು ಮೊದಲೇ ಅತಿ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕಾರ್ಯ. ಇನ್ನು ಸಮಾಜದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರುಗಳೂ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ಅದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವೆಂಬುದೊಂದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಎಂತೆಂಥ ಮಹಾ ಯೋಗಿಗಳೂ ತಪತಪನೆ ಪತನ ಹೊಂದಿದ ಸಂಗತಿಗಳು ಪುರಾಣಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅದು ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಲಂಗು ಲಗಾಮಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ನಡೆಸಬಹುದು ಎಂದರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಎತ್ತರದತ್ತ ಏರುವ ಮನುಷ್ಯ ಆಗಾಗ ಜಾರುವುದು ಸಹಜವೇ. ಹಾಗೆಂದು ಮೇಲೇರುವ ಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡದೆ ಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರುವವನೇ ಮೇಲು ಎನ್ನಲಾದೀತೆ?

ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವಜನಾಂಗವು ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದಲೋ ಸಜ್ಜನರಿಂದಲೋ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯುತ್ತ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಣ ತೊಡಬೇಕು, ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಉತ್ತಮ ಜೀವನದ ಹತ್ತು ಸೂತ್ರಗಳು.

ದೀವನವನ್ನು ಒಂದು ಗಿಡಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರು ಗೊಬ್ಬರ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸುತ್ತ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಉತ್ತಮ ಹೂ ಫಲಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನವೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಫಲಪ್ರದವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕೆಲವು ಗುಣಗಳ ಮೂಲಕ ಪುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವ ಆರೋಗ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯು (WHO) ಗುರುತಿಸಿದೆ.

೧. ನಿರ್ಣಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ (Decision making)

ಮನಸ್ಸು ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಡೋಲಾಯಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ— to be or not to be, that is the question—ಎಂಬ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೂ ಅದು ತಪ್ಪು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾಗಿರುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಒಂದು ಶಿಸ್ತಿನ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾದರೂ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಒಂದು

ನಿರ್ದಿಷ್ಟತೆ ಇರುತ್ತದೆ, ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

೨. ಸಮಸ್ಯಾ ಪರಿಹಾರ (Problem solving)

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯುವಕರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಗೃಹಸ್ಥರಾದರೆ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ, ಇವೆಲ್ಲದೆ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಲೇ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಸ್ತಿಯ